

Ben Hep Defterim İle Kalemimleyim

– AhmetZeytinci · 06 Kasım 2018

Yazı yazıyorsak, bir şeyler karalıyorsak hasbelkader, edebiyat ve şiir adına, kalemimiz ve defterimizde hiç eksik olmuyor cebimizden. Yürürken, dolmuşta veya otobüste, iş yerinde hatta ve hatta defî hacet yaparken yani, adı WC diye kısa yazılan yerde bile defterimiz cepte... Başkalarını bilmem de yani ben de böyle durumlar...

Bu ilhamlar ile esin hanımlarda her ne hikmetse orada da bir geliyor, pir geliyor... Rahmetli babam gazete bile okurdu alafranga diye tabir edilen tuvaletlerde, ben onu yapmasam da, defter kalem hep yanımda olduğu için, geldi mi açıyorum defteri, kalem elimde karalıyorum bir şeyler kendimce... Ha o arada dışarıda benim çıkmamı da bekleyen vatandaşlar varsa, onların yandığının resmidir. Tak tak tak kapıyı da vurdular mı kaçıyor gidiyor dakkasına ilhamlar...

Hani o meşhur laf var ya bilirsiniz "Türkün akı yarken ya da kaçarken." derler... O cümlenin birebir yaşanmışlığı benim başımda her zaman. Hayır elimde kalem kağıt olmasa, üç beş saniye de uçuyor hafızaya gelen şiir ya da nesir ne varsa... Yazmaya başladık mı WC de kalma süremiz de uzuyor, o uzayınca dışarıdakileri de bir öksürük tutuyor bir öksürük, sormayın gitsin...

Canım tabi ki ilham beyler ile esin hanımlar sadece tuvalet denen daracık yerde gelmiyor. Onların yeri ve zamanı yok. Yedi gün yirmidört saat farklı zamanlarda haber vermeden gelir giderler... Kapıyı hiç çalmazlar çoğu zaman... En kötü bir durum, tam bir şeyler karalayacak iken, kaleminizin yazmıyor olmasıdır... Bir şair ve yazar için, bundan daha kötü bir durum yoktur. Hatta bir de ora da küfrü basarsınız içinizden kaleme... "Hay ben senin kalem gibi, şimdi bitecek zaman mıydı, harika bir şiir gelmişti kafama." sitemlerinizi boca edersiniz...

En iyisi iki üç kalem ile gezmek belki de... Biri yazmıyor olursa, diğerini devreye sokarsınız... Hele de büyük alış veriş merkezlerinde bir de müzik çalıyor siz şeyderken... Zamanı da unutup, yirmi yirmibeş dakika içeride kaldınız mı, dışarıdakiler de isyan edebilir... Şiir yine bir dereceye kadar, yazılır çizilir de roman ya da hikaye yazmaya kalktınız mı bir saat çıkamazsınız. Ufak bir tavsiye de diyelim buna, olur ki kalem var da kağıdınız yok, ne yapmalı? Yan tarafta duran tuvalet kağıtları ne güne duruyor. Başlayın döşenmeye tuvalet kağıdına... Tuvalet Kağıdı da bundan gurur duyacaktır inanın ki... ..ıçlardan başka bir şeye de faydamız oldu diye...

Geçen gün aklımın köşesinden bir geçirdim, tuvaletlerde neler karalamışım diye, epey var ortaya çıkan şiirlerden... Tabi düzeltmelerini sonradan dışarıda yapıp, üç dört gün üzerinde çalışmak da gerekiyor yazılan dizelerin. Çıkarken de alkış almamak olur mu hiç? "Şaka yapıyorsun tuvalette kim alkışlayacak seni?" diye hemen aklınıza bir soru geldiğini duyar gibi oluyorum. Yok canım, yok bizim ki teşbih,

teşbihte hata olmaz, sadece, sifonu çekiyoruz ya, alkış dediğim onlar işte...